

בראתי יצר הרע ובראתי

תורה תבלין

A Sharei Tefillah Publication

שבת קודש פרשת צו - שבת הגדול

SHABBOS PARSHAS TZAV - SHABBOS HAGADOL

ח' ניסן תשנ"ח APRIL 4, 1998

לכל זמן ועת

הדלקת נרות/שבת - 6:05	מנחה/שלוש סעודות - 5:50
שקיעה/ערב שבת - 6:23	שקיעה/שבת - 6:24
זמן קריאת שמע/מ"א - 8:11	מעריב/מוצאי שבת - 7:14
זמן קריאת שמע/גר"א - 8:47	לשיטת רבינו תם - 7:36

מדעת עליון

צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה וגו' (ו-ב)
יל"ע מה דאיתא בויקרא רבה על קרא זה: "אמר הקב"ה הואיל ואתם מתעסקים בדיני הקרבנות, מעלה אני עליכם כאילו אתם מקריבים אותם". כלומר, בזמן הזה שאין בית המקדש קיים, בא לימוד תורת הקרבנות במקום הקרבנות על המזבח, וא"כ כל הלומד דיני קרבנות, הרי זה כאילו היה מקריב קרבן ממש. וכיו"ב ארז"ל "כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת". ואמרו על זה בשם הג"ר יונתן אייבשיץ זצ"ל, שמוכן דברי חז"ל אלו, "שכל הלומד הלכות קרבנות, מחשיבים לו כאילו הקריב קרבן", אפי' באופן אחר - שכן הורו לנו חז"ל בכמה מקומות שהקרבנות מכפרים על עונות וחטאי האדם, והיינו משום שע"י שמביא אדם קרבן, הוא מגלה את עצמו לעיני הרבים למי שהיה חוטא, ומרגיש הצער ובושת פנים על חטאיו בעבר, ומתוך כך מגיע להרהורי תשובה. ולכן, מצינו גם בזמן הזה, שלימוד התורה מקושר, בעונותינו הרבים, בבושת פנים - שכן יהודי העוזב את חיי המעשה, ומקדיש כל עת וכל שעה שבחייו ללימוד התורה ולחיים של עבודת ה', הלא מוחזק הוא בעיני הבריות כ"בטלן", שאינו מתפרנס מיגיע כפיו - וא"כ, מן הראוי שגם לימוד התורה יביא לכפרת עונות.....

והאש על המזבח לא תכבה וכו' (ו-ו)

בגמ' זבחים צ"א מצינו שאף כי אסור היה לכבות את האש שעל המזבח, בכל

"מפני מה נתנה התורה - גמ' ביצה - The הגדת ברוך שאמר quotes the
"Why was the Torah given to Yisroel? Because they are brazen." Rashi comments that through Bnai Yisroel's constant study and toil in Torah, it weakens their strength and brazeness, and subjugates their hearts. So too, חז"ל tell us to learn from our supreme master, הקב"ה, who cast aside all the great and large mountains to instead give the Torah on little Har Sinai.

From here we can learn that since the purpose of giving the Torah was to soften the hearts of ישראל, just the fact that they drew close to that special mountain, and saw why Hashem chose it, would have been enough to instill a humbleness and ענוה in them. Therefore, we can safely say, "Had we only come close to סיני, but not received the Torah, דיינו."

הלכה ברורה בענין הלכות פסח

עובר בבל יראה - A Jew who has Chametz in his possession on Pesach is
בדיקה וביעור and must rid himself of all chametz either by
- searching for and destroying the chametz, or by ביטול חמץ - a verbal
renunciation of the chametz. One must search all the places in his
possession into which chametz might have been brought and then destroy
it, either by burning it - which is the preferred way - or reducing it to
crumbs, grinding it up and casting it to the wind. ביטול חמץ is understood
as the owner making his chametz הפקר. Once he does so, the chametz is
no longer "in his possession", even though it remains within the physical
confines of his home. One is מחוייב מדרבנן to do both a בדיקה and ביטול.

THIS ISSUE IS SPONSORED
IN HONOR OF
MR. & MRS. A. HOFFMAN

For information, sponsorship or dedications, call 914-362-4380.

discern a different lesson from Rashi. When Aharon and his sons were invested with the כהונה and the enormous קדושה and responsibility that came with it, they did not "turn from it, neither right nor left" - meaning they did not shrug their shoulders and twist their heads from side to side as a way of showing their humbleness, thereby making it clear for all to see that they felt themselves unworthy to be chosen for such an awesome task. No, instead "they did all that Hashem commanded of them".

Said the Chasam Sofer with a smile, "We see from here, that being too humble and overly modest, has in it strains of arrogance too!"

TORAH GEMS ON THE HAGADDAH

שייך לשבת הגדול - והיא שעמדה לאבותינו ולנו וכו'

We find a כלל in many places that "ווא"ו מוסיף על ענין ראשון" - when a new chapter or paragraph begins with the letter "vov", it is coming to add on something to the previous paragraph. What then, is the paragraph of "והיא שעמדה" - that begins with the letter "vov" - adding to the previous paragraph that discusses our enslavement in מצרים where it says "ויעבדום וענו אותם ארבע מאות שנה ואחרי כן יצאו ברכוש גדול"?

The author of the **Tzidkas Yosef** gives a novel answer. The Gemarah tells us that בזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים - in the merit of the righteous woman of that generation, the Bnai Yisroel were redeemed from Egypt. Although, our forefathers were told, in advance, that the גלות would last 400 years and then they were to be redeemed, through the merits of the righteous woman of that time, Hashem shortened the prescribed time of enslavement, and released them in 210 years. That's why it says "והיא" with the לשון נקבה connecting the paragraphs, to show that through the merits of the נשים צדקניות, Hashem shortened the גזירה - the decree, of "ויעבדום וענו אותם ארבע מאות שנה" from 400 years to 210, and because of the women, ה' saved us - "והקב"ה מצילנו מידם".

אלו קרבנו לפני הר סיני ולא נתן לנו את התורה דיינו

The famous question is asked: What good would it have been for Hashem to have brought the Bnai Yisroel to הר סיני, but not to have given them the Torah? Wasn't that the main purpose of going there?

זאת המתנדב יין, מביא ומזלפו על גבי האש ואין חוששים לכיבוי מקצת מן האש, שכן כיבוי של מצוה שאני. והנה בס' דברי שיערי חיים כת' שבכך מתחורר דברי חז"ל במדרש יחביב עלי שמותן של גרים כיין שקרב לפני ע"ג המזבח". שהרי באמת יש קצת היזק לישראל בקבלת הגרים, כפי שארז"ל "קשים גרים לישראל כספחת", שכן בסופו של דבר, נדבקות בהם כמה מדות ונטיות רעות, המשפיעות לרעה על הסביבה היהודית, שאלה הם באים. אולם אעפ"כ רצויים הם לפני הקב"ה.

א"כ, הרי דומה זה לייין שקרב על גבי המזבח - שאע"פ שהמביא יין, מכבה מקצת מן האש, מ"מ עדיין הוא לרצון לפני השי"ת. וכן הוא גם בגרים, שאע"פ שנראים הם כמכבים מקצת מאש התורה והיהדות, ע"י המדות רעות שנדבקות בהם, אפ"ה רצויים הם לפני ה', מאחר שהם מקריבים את מעמדם בחיים, ואת התענוגות והנוחיות של עולם הזה, על מזבח היהדות.

מעשה אבות....סימן לבנים

In the Bais Medrash of the **Chasam Sofer, R' Moshe Sofer Z"L**, davened a young man who, although he was gifted with a beautiful voice and a tremendous ear for singing and Chazanus, he occasionally also displayed a penchant for unnecessary modesty - עניוות שלא לשמה - when requested to be the Chazan to lead the Tefillos, and would frequently turn down the honor.

It happened once that the Chasam Sofer was watching as this very same young man was being offered to daven before the Amud. In his inimitable manner of attempting to decline the honor, the young man first cast his eyes downward in a show of humbleness, and then began shrugging his shoulders from side to side as if to say, "Who am I, to deserve such a tremendous honor as this?"

This behavior annoyed the Chasam Sofer and he immediately approached the young man. "Let me tell you something, Reb Yid," began the Rov, "At the end of this week's Parshah, it is written ויניח אהרן ובניו "ויניח אהרן ובניו" - "And Aharon and his sons did all that Hashem commanded". Our great master Rashi, explains here, that the Torah is declaring the praise of Aharon and his sons, that they did all that Hashem commanded of them and did not turn one iota, neither right nor left, from the original commandment of Hashem. But we may be able to